

Rozloučení se školou

Vážený pane řediteli, milí učitelé a rodiče,

teď zabloudíme do minulosti a ohlédneme se o devět let zpět a podíváme se na to, co se stalo i nestalo. Naše společná cesta začala 1.zářím 2015, kdy jsme jako malé děti poprvé usedli do školních lavic a byli jsme plní očekávání, co se bude dít dál. V tu chvíli nám to přišlo jako celá věčnost, ještě devět let... Za první roky strávené ve škole jsme se všichni společně seznamovali a zjišťovali, s kým se chceme bavit více a s kým méně. Většina z nás si udržuje stejná kamarádství do teď. Na prvním stupni jsme se naučili číst, psát a počítat. Poté nás čekal druhý stupeň a každý nám říkal, že přestup bude šok, budeme se muset více učit a změní se nám učitelé. V průběhu let se mnohokrát změnilo složení naší třídy. Někteří odešli, jiní přišli.

Během naší docházky jsme si vyzkoušeli mnohé sporty, různé míčové hry v tělocviku a někteří dokonce měli odvalu vyrazit se školou na lyžařský výcvik, aby se naučili lyžovat. Jiní získali odvalu až v sedmé třídě a v této chvíli jsme si začali uvědomovat, že chodit do školy není jen o učení.

V osmé třídě jsme si uvědomili, že už jen rok a některé z nás čekají přijímací zkoušky na vysněnou školu. A je to tady, je únor, devátá třída, přihlášky jsou podané. Přišel ten den přijímacího řízení a panuje v nás velká nervozita, stres a obavy. Teď už nám nic jiného nezbyde než čekat. Přeji všem, aby jim to dopadlo tak, jak si přáli.

Všechno ale jednou musí skončit a nás čeká nový začátek, další etapa našeho života. Tímhle bych chtěla poděkovat za všechny prožité chvíle na této základní škole, a hlavně učitelům za pevné nervy.

Barbora Bažíková IX.B

Rozloučení se školou

Už uběhlo pár let, čas rychle letí a zavírají se dveře od základní školy. Vzpomínám si na první třídu a na má první razítka a zlaté jedničky, ale také na spoustu učitelek. Roky plynou a z první třídy už je devátá – rok plný učení a rozhodování, kam půjdeme na střední školy. Rozhodování o naší budoucnosti a připravování se na osamostatnění.

Jsem tu dlouho a naučila jsem se s ostatními hodně věcí. Škola nás naučila číst, psát, počítat a připravovat se na to, co nás v životě čeká. Třeba to, že od problému se utíkat nemá a stojí za to, řešit problémy sám za sebe. Za ty roky to tu bylo dobré i zlé, ale tak to v životě je. Poznala jsem spoustu úžasných lidí a kamarádů. Ráda vzpomínám na hezké chvíle, například na první třídu, kdy jsme si s kamarádkami hrávaly na chodbách na babu. To bylo srandy! Loučení nastává a já se s tím smířit moc nechci, ale nedá se nic dělat.

Chtěla bych poděkovat Kristýně Kadlecové a Andree Vítkové za to, že se mnou měly trpělivost a staly se, jako kamarádky, součástí mého života. Pomáhaly mi a já zase jim. Na základce jsem taky potkala svého přítele, se kterým jdu na stejnou střední školu. Jsem ráda, že jsem ho poznala, ale kromě něj také učitelky, protože s námi měly hodně úsilí a trpělivosti. Budete mi všichni chybět – učitelky, asistentky a někteří spolužáci. Nejvíce mi asi bude chybět paní učitelka Yvona Jánová, protože s námi měla svatou trpělivost, i když jsme ji neposlouchali. Byla na nás hodná a já na ni nikdy nezapomenu. Chtěla bych poděkovat i své babičce za to že se o mě stará. Mám ji moc ráda.

Na závěr bych chtěla popřát budoucím deváťákům, ať se dostanou na své vysněné školy. Hlavně hlavu vzhůru, všechno se dá zvládnout!

Eva Džobáková IX.B

Rozloučení se školou

Asi každý prožívá při takovém okamžiku, jako je konec určité životní etapy, nějaké emoce, ať už jde o emoce negativní, nebo pozitivní. Vždy se to člověka nějakým způsobem dotkne. K pozastavení je, že si člověk do té doby pořádně ani neuvědomí, co to pro něj vlastně znamená. Není to podivuhodné? Ačkoli by někteří mohli tvrdit opak, že to pro ně nic neznamena, je dle mého názoru 9 let dost dlouhá doba na to, aby to na každém z nás zanechalo alespoň nějaký náznak jakéhosi malého, i když dočasného, prázdna uvnitř v sobě.

Na druhou stranu se ale určitě najdou tací, kterým byly poslední roky, měsíce a týdny nějakým způsobem nepříjemné. Překvapuje mě, že si takové věci navzájem dělají lidé, kteří si vlastně byli i dost blízcí, vždyť já byl vždy přesvědčen o tom, že při takové události, jako je ukončení devátého ročníku, by se všichni měli spíše usmířovat a nastřádat hezké společné vzpomínky než si navzájem podkopávat nohy. Já osobně mohu říct, že mám na ZŠ Hanušovice vzpomínky převážně dobré, i navzdory pár zkušenostem, které vyloženě pozitivní nebyly. Vždy u nás ve třídě byla především sranda a zažil jsem zde spousty zážitků, které si budu ještě dlouho pamatovat. Občas mi naše třída připadala jako nějaká psychiatrická léčebna, ale když nad tím tak uvažuji, tak si říkám, že mi snad budou i některá ta individua chybět, mám je vlastně docela rád.

Ona se většina těch špatných vzpomínek dočista ztratí v hromadě těch dobrých. Jsem přesvědčen, že za 5 let si opravdu nevzpomenu na to, jestli jsem támhle v sedmé třídě dostal napomenutí anebo kolikrát mi byl zabaven hloupý telefon, protože jsem zrovna potřeboval poslat zprávu. Naopak si třeba vzpomenu na to, jak Akim hodil mandarinku na stěnu, kterou potom musel vymalovat. Je tedy zjevné, že přesně takové momenty člověku v paměti utkví nejvíce a pobaví se nad nimi.

Když to zde píšu, stále více si uvědomuji, jak rychle ten čas letí. Člověk si to v průběhu toho, co daný okamžik prožívá, vůbec neuvědomí, ale když se potom ohlédne zpět, tak zjistí, že to strašně rychle uteklo a mnohdy tomu sám ani nemůže uvěřit. Otázkou zůstává, zda by si nad tím člověk měl lámat hlavu, nebo by si měl užívat moment, dokud trvá. Na to už si každý musí odpovědět sám. Já myslím, že byste si měli jakýkoliv dobrý okamžik užít, co nejvíce a naplno. Přeci jenom čas nám nikdo nevrátí, a i já bych si pár okamžiků ze základní školy ještě jednou zopakoval a prožil je tak, jako tenkrát. To ale nejde. Na druhou stranu se pochopitelně těším na novou kapitolu svého života,

kterou je střední škola. S tou přišlo i dlouhé stresové období a přípravy na přijímací zkoušky. To už je za námi a mohu se jen těšit, až si další 4 roky pořádně užiju na SŠ. Těším se, že po těch 9 letech potkám nové lidi, změním kolektiv a prakticky začnu tak nějak od začátku. Je to pro mě možnost se v životě více rozvíjet a nadále se posouvat. To ale neznamená, že bych chtěl zahodit své přátele, se kterými jsem se seznámil tady na škole. Jsou to právě oni, kteří mi těch 9 let dělali fajn společnost. Těch si stále velmi vážím stejně tak, jako některých učitelů, kteří se chovali hezky a příjemně. A žádná změna školy mi zrovna tento pocit nevezme. Základní škola Hanušovice pro mne byla jednou velkou zkušeností, na kterou nezapomenu. Tímto bych se s vámi všemi chtěl rozloučit, bylo to dlouhých, ale pěkných 9 let. Tak ahoj!

Matyáš Hanák IX.B

Rozloučení se školou

Vážení učitelé, milí spolužáci,

už je to devět let, kdy jsme se poprvé setkali. V první třídě jsme se naučili základy čtení, psaní a počítání a postupem času jsme získali i mnoho dalších vědomostí. Je to už dávno, kdy jsme byli stydliví a rozpačití prvňáčci, ale to jen do té doby, než jsme se navzájem poznali. S někým jsme se spřátelili více a s někým méně, ale nikdy si nemůžeme skvěle rozumět úplně s každým. Loučíme se po mnoha letech. Denně jsme se potkávali na chodbách a obědvali společně v jídelně nebo chodili společně do družiny. Budeme vzpomínat na ta náročná, ale i hezká školní léta. Velké díky patří hlavně naší paní učitelce třídní Mgr. Yvoně Jánové, ale samozřejmě také paní učitelce Mgr. Ladě Ahlgren za přípravu na přijímací zkoušky.

Pro mnohé z nás bude těžké se rozloučit, ale i přesto pamatujme, že něco krásného končí, aby mohlo něco ještě krásnějšího začít. Na dalších školách si najdeme nové kamarády, ale i přesto budeme na tuto třídu vzpomínat v dobrém, mnozí i se slzami v očích a budeme si ji nést ve svých srdcích. Ode dneška budeme moci na základní školu už jen vzpomínat. Na všechna kamarádství, společné průšvihy, spolupráci s ostatními, zbytečné hádky, ale i na učitele. Po těchto krásných devíti letech se loučíme s lidmi a tímto místem. Je to smutné, ale bohužel všechno jednou končí. A tak jsme tu na konci tohoto roku, loučíme se s jednou kapitolou našeho života a otevíráme novou. Děkuji a sbohem.

Miluška Hanáková IX.B

Rozloučení se školou

Už uběhlo pár let, co jsme na téhle základní škole. Vzpomínám si na první třídu, když jsem dostala první zlatou jedničku. Čas utekl jako voda a já jsem začala vidět věci kolem sebe v jiném světle. Nejlepší chvíle za celých 9 let byly hlavně s kámoškami, na ty chvíle nikdy nezapomenu a z toho důvodu mi po škole asi nejvíce budou chybět mí kamarádi.

Kromě toho jsme za celou dobu měli spoustu zajímavých výletů. Jako poslední jsme se třídou navštívili Terezín, kde jsme se dozvěděli hodně nových a zajímavých věcí a byl to velmi silný zážitek.

Chtěla bych poděkovat učitelům a kamarádkám za to, že to se mnou vydrželi a měli silné nervy. Chci poděkovat i rodičům za to, že mi pomáhají a starají se o mě. Nakonec chci popřát budoucím deváťákům, ať se dostanou na školy, na které chtějí.

Kristýna Kadlecová IX.B

Rozloučení se školou

Tak a je to tady. Konec našich let na základní škole.

Uteklo to jako voda, ale kdybych si měla vzpomenout na první třídu, vzpomněla bych si na naše první jedničky, nová přátelství, a hlavně na naši hodnou třídní učitelku, paní učitelku Janu Pitákovou. Ve třetí třídě nám přibyl nový předmět a tím byl anglický jazyk. Na čtvrtou a pátou třídu jsme dostali novou třídní učitelku, milou paní učitelku Anetu Suchánkovou, která si nás oblíbila natolik, že s námi zůstala až do deváté třídy.

Přišla šestá třída a my jsme se ocitli na, o něco těžším, druhém stupni. Paní učitelku Suchánkovou vystřídala skvělá paní učitelka Yvona Jánová. Po šesté třídě přišla sedmá, ve které nám přibyl druhý jazyk, němčina a ruština. V osmé třídě se přidala chemie. V tomto roce už jsme se museli hodně snažit a usilovat o dobré známky, protože se nám psaly na námi vybrané střední školy. A jsme na konci, devátá třída. Všichni jsme museli pilně pracovat, jelikož nás čekaly přijímací zkoušky, které měly rozhodnout o naší budoucnosti.

Chtěla bych poděkovat paní učitelce Radce Kotrašové, která nám pomohla v přípravě na přijímačky z matematiky, paní učitelce Ladě Ahlgren za pomoc v přípravě na přijímačky z češtiny, a také paní učitelce Vladimíře Žídkové, která nám sdělovala vše ohledně nového systému přihlašování a vyplňování přihlášek.

Ale hlavní poděkování patří paní učitelce Yvoně Jánové, která měla pevné nervy, a tak dlouho to s námi vydržela. Na všechny tyto chvíle rozhodně nezapomenu. Spolužáci mi budou chybět, někteří více, někteří méně. Ale život jde dál a snad se zase někdy uvidíme...

Tak ahoj!

Nela Klugová IX.B

Rozloučení se školou

Tak je to tady! Konec pro nás, deváťáky. Není to tak dlouho, kdy jsme přišli do první třídy a už zase odcházíme. Některá léta byla lehčí a některá zase složitá, ale hlavní je, že jsme byli všichni přijati ke studiu na středních školách, které jsme si vybrali. Naším časem na základní škole v Hanušovicích nás provázelo mnoho učitelů. Všem bych chtěl poděkovat za to, že to s námi zvládli. S mou třídou jsme tvořili dobrý kolektiv a za to bych jim chtěl také poděkovat. Nebude to tak dlouho trvat a školu opustíme. Na dalších středních školách budeme už jen vzpomínat na naši základní školu, mnozí v dobrém, jiní ve zlém...

Vojtěch Molčan IX.B

Rozloučení se školou

Milí rodiče, učitelé, spolužáci,

bude to devět let, kdy jsme jako malé natěšené děti poprvé vstoupili do první třídy. Učili jsme se číst, psát a počítat. Těšili jsme se na první razítka, pochvaly a hlavně první vysvědčení. Většinou samé jedničky. Časem se to ale změnilo a na vysvědčení se objevily i horší známky, které se nám vůbec nelíbily a rodičům už vůbec ne. Vše to hrozně rychle uteklo a ocitli jsme se na druhém stupni, kde nám přibyly nové předměty jako je chemie a druhý cizí jazyk a také noví učitelé. V osmé třídě nastal čas rozhodování se, co chceme v životě dělat. Hodně z nás nemělo vůbec tušení a říkali jsme si, že máme ještě čas. Čas, který velmi rychle utekl a my už byli v deváté třídě a čekaly nás přijímací zkoušky. Začalo plno stresu a připravování se. Nakonec jsme to všichni zvládli a dostali se na střední školy. Všem přeji, aby se jim na středních školách dařilo co nejlépe. Chtěla bych poděkovat všem učitelům, kteří to s námi těch devět let vydrželi. Děkuji také svým spolužákům. Jako třídní kolektiv jsme asi nebyli úplně dokonalí a řekla bych, že jsme si ty roky lezli dost na nervy, ale když jsme měli společný cíl, tak jsme se dokázali nějak dohodnout. Užili jsme si hodně srandy, jezdili jsme na výlety a na lyžařské kurzy. Ne všichni jsme si spolu rozuměli, ale jako celek jsme tvořili třídu, na kterou se jen tak nezapomíná.

Klára Niklovová IX.B

Rozloučení se školou

Dne 2. září roku 2015 jsme opustili školky a zasedli přímo do lavic školy, kde jsme se setkali se svými novými spolužáky a úplně novými zvyky. Postupně jsme se seznamovali s písmenky, číslicemi, slabikáři a učili se úplně nové věci. Postupovali jsme ročníky výš a výš a náhle už jsme v devátém ročníku základní školy. Pro některé to bylo zábavných devět let, pro některé však nikoliv. Někomu šlo učení víc a někomu míň, ale tak to v životě chodí.

V deváté třídě nastalo těžké rozhodnutí, vybrat si cestu, kam dál. Někteří žáci se rozhodli pro učební obory, někteří pro maturitní. Dne 12. dubna nás, kteří se rozhodli pro maturitní obory, čekala první těžká zkouška života a to jsou, pro někoho nenáviděné, přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. Pro mě osobně nenáviděné byly a jsem rád, že měsíce usilovného učení jsem mohl zúročit na přijímacích zkouškách a poté už jen s napětím čekat na výsledky. Po přijímacích zkouškách jsme znovu zasedli do lavic a užívali jsme si poslední měsíce se spolužáky v devátém ročníku. Někteří se těšili na konec devátého ročníku, někteří ne. Já osobně se těším na nové zkušenosti na střední škole, nové kamarády a úplně nové prostředí školy.

Myslím, že změny budou velké. Vyučování se citelně prodlouží, učivo se ztíží a pro některé bude těžké si na všechno zvyknout. Uvidíme, jak nás usilovné snažení našich učitelek na základní škole vybavilo vzděláním, které budeme potřebovat na středních školách. Za to, jak nás vše naučili a připravili na přijímací zkoušky jim patří dík.

Filip Novák IX.B

Rozloučení se školou

Je to již 9 let, kdy jsem poprvé vkročila do budovy této školy, která mě přivítala příjemnými učiteli a sympatickými spolužáky. V prvních dnech školy jsem se seznámila s paní učitelkou Pitákovou, která byla mojí první třídní učitelkou. Naučila číst, psát, počítat a další užitečné znalosti, a tak nás připravila na další ročníky. Po třech letech s paní učitelkou Pitákovou jsme nastoupili do čtvrté třídy a učivo začalo být složitější. Rozloučili jsme se se stávající paní učitelkou a přivítali novou třídní učitelku, paní Suchánkovou.

Ta nám představila nové učivo a zůstala na nás přísátá až do deváté třídy v podobě učitelky anglického jazyka. Jezdili jsme na různé výlety a stával se z nás dobrý kolektiv. Než jsme se nadáli, skončila pátá třída a začal druhý a těžší stupeň.

Druhý stupeň nám přinesl mnoho nových znalostí, známostí, zkušeností a k tomu novou třídní učitelku, paní Jánovou. Během druhého stupně jsme se seznámili s většinou učitelského sboru a začali si tvořit vlastní pohled na své okolí. Od osmé třídy jsme se museli více soustředit na učivo, protože se nám začaly zapisovat známky na střední školy a život začal být jako jízda na horské dráze. Přišla devátá třída a s ní i přijímací zkoušky. Bylo to stresující, ale nějak jsme to zvládli, což by nebylo možné bez našich skvělých učitelek.

Morální podporou jsme si byli všichni spolužáci navzájem. Podporovali jsme se, fandili jsme si a stres jsme prožívali společně. Mezi námi byly a stále jsou komplikace, ale i přes to spolu dokážeme vycházet. Máme společně mnoho hezkých zážitků, na které si rádi zavzpomínáme. Bohužel jedna etapa končí, ale druhá nejspíše začíná. Je konec naší třídy novým začátkem?

Velké díky bych chtěla dát paním učitelkám Ladě Ahlgren a Radce Kotrašové, které nás výborně naučily matematiku a český jazyk. Také bych chtěla poděkovat paní učitelce Vladimíře Žídkové, která nám předala informace ohledně středních škol a novému systému přijímacích zkoušek a samozřejmě bych ráda poděkovala mým spolužákům za krásných 9 let.

Tímto se loučím se všemi spolužáky, učiteli a ostatními, kteří mi zpříjemňovali pobyt na této škole.

Markéta Pacalová IX.B

Rozloučení se školou

Vážení spolužáci, učitelé a vedení školy,

dnes je ten den, na který jsme všichni dlouho čekali, den našeho odchodu ze školy. Po devíti letech strávených společně, je čas se rozloučit a vykročit do nového života. Sice to ve škole nebylo vždy ideální, ale i tak děkuji všem spolužákům za krásné a nezapomenutelné chvíle, které jsme spolu prožili.

I když se dnes loučíme se školou, budeme si navždy pamatovat zážitky a vzpomínky. Pamatujme na naše úspěchy i neúspěchy, radosti i smutky, a buďme pyšní na to, čeho jsme společně dosáhli. Přeji kamarádům hodně štěstí, lásky a úspěchů na naší další životní cestě. Ať nás tohle rozloučení jenom posílí a připraví na nové výzvy, které nás čekají. Ještě jednou děkuji všem za všechno a těším se na společná setkání v budoucnu.

Filip Paliesek IX.B

Rozloučení se školou

Rozloučení se školou je přechod do nového období života, který může být plný emocí. S odchodem ze školy se loučíme s přáteli, s učiteli a s mnoha dalšími lidmi, kteří nás ovlivnili a pomohli nám stát se tím, kým jsme dnes. Přestože se můžeme cítit smutní, je to také příležitost poděkovat těm, kteří nás podporovali a pomohli nám dosáhnout našich cílů. Když se ohlížíme zpět, můžeme si uvědomit, jak mnoho jsme se naučili a jaké jsme si osvojili dovednosti. Tyto zkušenosti a znalosti nám pomohou na naší cestě životem a připraví nás na to, co nás čeká v budoucnosti. Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý, přibývaly nové předměty a noví spolužáci. Od šesté třídy jsme se museli začít víc učit, ale některým se příliš nechtělo. Nestihli jsme se ani rozkoukat a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili. Čekalo nás důležité rozhodnutí, na kterou školu se máme přihlásit. A proto chci touto cestou velmi poděkovat všem pedagogům, žákům i rodičům za pomoc a trpělivost, kterou s námi museli mít celých devět let. I oni jsou rádi jako my, že se nám to všem tak skvěle podařilo.

Jakub Polách IX.B

Rozloučení se školou

Když jsem sem poprvé v první třídě přišla, nikdy by mě nenapadlo, že ten čas, který tu strávím, uteče tak rychle. Že se ani nenaděju a budu v 9. třídě. Od první třídy uplynul už nějaký ten čas a za tu dobu jsem potkala spoustu kamarádů a lidí, kteří mě inspirovali. Snad ani nejde slovy popsat to, jak moc jsem ráda za kamarády, které jsem tu poznala. Mám s nimi skvělé a nezapomenutelné zážitky, které bych za nic nevyměnila. Jediné, co mě mrzí je, že tu dnes nejsou všichni, které jsem ve škole poznala, ale i to k životu prostě patří. Někteří lidé do vašeho života přijdou a někteří odejdou. Každopádně ti, kteří tu dnes se mnou jsou, už nejsou jen moji kamarádi, ale už jsou skoro jako moje rodina.

Chtěla bych moc poděkovat naší první třídní učitelce paní Janě Pitákové, díky které umím dnes číst, psát a počítat. Také bych samozřejmě chtěla poděkovat i všem ostatním učitelkám a učitelům za to, že se mnou a celou naší třídou měli tolik trpělivosti a naučili nás spoustu věcí, díky kterým můžeme být v životě úspěšní. Hlavně naší třídní učitelce Yvoně Jánové za to, že nás podporuje a motivuje k tomu být lepšími lidmi. Za celých těch 9 let zde jsem potkala spoustu velmi inspirativních lidí, díky kterým dnes vím, jakým člověkem bych si jednou přála být.

Když nad tím teď přemýšlím, jsem až dojatá z toho, co vše právě opouštím. Není to jen škola, ale především kamarádi, příjemné prostředí a spoustu lidí, kteří mi toho do života hodně dali. Chci vám všem říct, že mi budete hrozně moc chybět a vždy na vás budu vzpomínat s láskou a jen v dobrém!

Andrea Vítková IX.B

Rozloučení se školou

Již nám zbývá pár týdnů, než uslyšíme poslední zvonění na této škole. Je zajímavé, že těch předchozích devět let uteklo rychle jako voda. Rád vzpomínám na první třídu, kdy jsme měli paní Pitákovou, se kterou byly hodiny super. Ve třetí třídě nám přibyla angličtina, první cizí jazyk, který jsme se učili. S tímto jazykem na školu přišla i, v té době nová paní učitelka, paní Matoušková. V následujícím ročníku jsme dostali novou třídní učitelku paní Suchánkovou, i s tou byl ten rok, co jsme ji měli, fajn.

Pak ale nastala pandemie koronaviru a nastaly tak ty nejdelší a nejlepší prázdniny za celou dobu, co jsem na této škole. V šesté třídě už jsme museli docházet na online výuku a taky jsme dostali další novou třídní, paní Jánovou. Na konci roku jsme dostali na výběr nové, volitelné předměty, němčinu, či ruštinu? Moje volba byla hned jasná, němčina! Za ty tři roky jsem se v němčině díky paní učitelce Matouškové posunul o velký skok, za což děkuji. V osmé třídě začalo odpolední vyučování, ve čtvrtek, v tom roce to byl můj nejméně oblíbený den, museli jsme tu trčet až do 14:05.

Půl rok uběhl jako voda a dostávám do rukou své první vysvědčení, které se zapisuje na přijímačky. V druhém půl roce jsme se třídou navštívili Floru Olomouc a Zoo Zlín, byly to pěkné výlety. Konec školního roku je tu a začínají poslední prázdniny na této škole. Prázdniny jsem si užil, výlety po republice, okolí a všude možně. Nastává poslední rok, víceméně jsme se již od začátku školního roku s paní asistentkou Sekaninovou připravovali na JPZ, následně i s paní učitelkou Ahlgren. Půl rok utekl ještě rychleji a je tu poslední pololetní vysvědčení. Překvapivě dopadlo nejlíp z celého druhého stupně. Teď nastává nejintenzivnější příprava na přijímačky, každý týden pár napsaných testů. I toto období uteklo fakt rychle. Nastává den 19.4. a já musím vstávat v 5 ráno, proč? Protože jedu psát přijímačky. Dnes

je 3.5. a já stále čekám na výsledky, ještě do 15.5. Aktuálně je období, kdy připravujeme akademii a těšíme se na prázdniny. Všech devět let na této škole jsem si fakt užil a děkuji všem učitelům a učitelkám za vzdělání, které mi předali. Přeji všem mnoho úspěchů a učitelům mnoho dalších úspěšně odučených hodin.

Pavel Zahradníček IX.B

Rozloučení se školou

Vážený pane řediteli, učitelé, milí žáci a všichni, kteří tuhle slohovou práci čtou,

dovolte mi, abych se poprvé a snad i naposledy veřejně vyjádřila k poslednímu školnímu dnu, který (doufám) strávíme s deváťáky společně. Pro všechny ostatní je tento den jen dalším z mnoha, ale pro nás je opravdu výjimečný. Letos poprvé cítíme určité rozpaky, a nejen čisté nadšení z prázdnin. Dnes se musíme rozloučit s částí svého života a pomalu uvítat tu novou.

Je to už devět let, co jsme poprvé vstoupili do budovy školy. Pořád si pamatuji tu nervozitu, když jsem vstoupila do své třídy a jen jsem cítila, jak se ostatní stejně nervózně dívají kolem sebe. Ještě teď vidím tu malou holčičku těšící se na razítka a pochvaly do žákovské knížky. Nic ovšem nemá na úplně první vysvědčení.

Později se ovšem kromě jedniček ukazovaly i dvojky, trojky atd. A jak jsme tak proplouvali prvním stupněm, kupily se hezké zážitky a postupně probíhalo seznamování kamarádů i učitelů. Čím starší jsme byli, tím víc věcí se nám nelíbilo a hlasitěji jsme dávali najevo své názory. Za některými z nich si stojíme do teď, ovšem některé věci, které jsme řekli, bychom rádi vzali zpět.

Od dnešního dne budeme na naši základní školu pouze vzpomínat. Na to, co se nám podařilo, co jsme vyvedli, první kamarádství, společné průšvihy, na Vás učitele, ke kterým jsme byli mockrát kritičtí a měli jsme pocit, že toho, co po nás chcete, je moc, že je to zbytečné, a že nás tím vlastně jen trápíte.

Neradi bychom zůstali jako matná vzpomínka, a tak doufám, že na nás budete (nejlépe v tom dobrém) vzpomínat. A z toho důvodu neříkám sbohem, ale na shledanou.

Markéta Zatloukalová IX.B